

— Darwins nyaste verk om växternas rörelse. Darwin, den berömda engelska naturforskaren, har nyligen utgivit ett nytt verk, "The Movement of Plants", som ansluter sig till och fullbordar framställningen af ett tidigare arbete angående rörelsen hos flättrande och flängande växter. Syftet med den långa serien af intressanta undersökningar, som blifvit lagda till grund för dessa arbeten, är väsentligen att lemna ett ytterligare bevis för, att den gränsskilnad, som man hittills sökt uppdraga mellan växt- och djurriket, icke existerar. I många af Darwins äldre skrifter hafva hans påståenden i detta afseende icke varit fotade på synnerligen mycket noggrannare iakttagelser än dem, som på detta område anstälts af botaniker och naturforskare sådana som de Bries, Pfeffer, Sachs m. fl. Under de sista 3 å 4 åren har Darwin emellertid i förening med sin son, Francis Darwin, företagit en lång kedja nya undersökningar på sitt landtogs efter nya metoder och med nya system. Stundom beröfwade han växterna ljuset eller lät det falla på dem uppifrån eller från sidan. Han använde en glastråd af den största finhet och med nästan ingen tyngd samt fästade den på det parti af växten, som skulle iakttagas. En liten kula fastgjordes vid andra ändan af tråden. Kulans rörelser och dess ändrade läge till en mörk fläck på ett stycke fortpapper upptogs i förstorad skala, och dertill fogades noggranna anteckningar. På detta sätt och medelst andra nya metoder lyckades Darwin konstatera de minsta rörelser hos fröets rötter, hos bladen, ståndarne och pistillerna. En intressant följd af undersökningar knöt sig till det, som man kallar växternas sömn. Darwin höll på artificiell väg eller genom tvång växterna vakna. Sålunda band han nedåt bladen hos sådana växter, hvilka periodiskt wedla sig samman, för att hindra dem från att intaga den under detta tillstånd normala vertikala ställningen. Ett af de resultat, som framgingo af dessa experiment, var, att de blad, hvilka twingades att i mörker behålla sitt vid dagsljuset naturliga läge, fröso bort vid en temperatur, som icke skadade de blad, hvilka tillätos att hopwedla sig, såsom de brukade, då de sofwä. Darwin bewisade genom dessa försök, att sammanwedlingen till en viss grad beworar bladen mot inflytelsen af värmeutstrålning och köld, eller med andra ord, att den för icke få växter utgör en lifsfråga. Andra experiment ådagalade, att växter icke sofwä om natten, då de om dagen icke varit utsatta för dagsljuset, samt att rörelse förefinnes hos dem, äfwen om de sofwä. Beträffande växternas känslighet gent emot ljuset konstaterade Darwin hos dem en större sensibilitet än hos menniskoögat. Särskildt lemnade undersökningar af fröbladen hos *Phalaris canariensis* märkliga resultat. Öfwerhufwud wissade sistnämnda försök, att ljuset inwerkade på växterna och i synnerhet på vissa delar af dem på samma sätt som på djurens nervsystem. Äfwen i andra riktningar innehåller Darwins nyaste skrift intressanta bidrag till den biologiska vetenskapen. Sålunda framhålles i en särskild afdelning, att spetsorne af rötterna hafwa en känslighet och ett inflytande på växternas närmast liggande delar, hvilka hafwa stor likhet med hjernans verksamhet på de lägre djurorganismerna. Darwin är nu 71 år gammal. Förleden weda mottog han i anledning af nämnda arbete en lysande hyllning, i det en deputation öfwerlemnade åt honom en adress, hwari nästan alla framstående representanter för vetenskapen i England egnade honom ett tacksamt erkännande för hwad han weskaf under de sista 40 åren.